

МАСАДА – МЕСТОТО НА ЕВРЕЈСКИОТ ДУХ

На просторот на Мртвото Море се наоѓа манастирот „Свети Герасим Јордански“^[1] сместен во близината на северната страна од Мртвото Море. Тука, на тоа место некогаш малиот Исус со мајка му Марија и дрводелецот Јосиф ноќевале, патувајќи при бегството од Витлеем за Египет

Исто така, во непосредна близина на Мртвото Море се наоѓа библискиот град Кумран, каде бедуинските овчари во 1947 година, во една пештера ги пронашле најстарите библиски ракописи познати како „Свитоци од Мртвото Море“. Во врска со наоѓањето и продажбата на овие ракописи слушнавме неколку верзии, меѓутоа, најважно е што тие денес се наоѓаат во Израел.

Патувајќи по западниот брег на Мртвото Море се стигнува до оазата Ен Геди, место во Јудејската Пустина, каде што царот Давид се криел од Саул. Тоа место некогаш било познато по своите лозја, опеано во „песна над песните“, место кое повеќепати се

сретнува во старозаветните книги. Исто така, таму се водопадите од Давидовиот извор што со векови ѝ противречат на пустинската околина.

На пустинскиот простор долж Мртвото Море се лоцирани повеќе објекти, меѓу кои и една фабрика за производство на козметички препарати. Таа ги користи хемиските соединенија што ги содржи морето од кои, како што велат во шега, со употребата на таа козметика, луѓето се подмладуваат и по неколку години. Тоа е слично како и со мачкањето со морска кал, која посетителите ја употребуваат за поголем број болести и за подмладување.

Во непосредна близина на Мртвото Море има бања, која ја користат голем број посетители. Исто така, на тие простори се лоцирани одреден број научни институции, кои се занимаваат со истражување на животот и иднината на Мртвото Море и неговата околина.

Патувајќи на југ покрај Мртвото Море се пристигнува до остатоците од познатата планинска тврдина Масада, местото кое е запишано со големи букви во историјата на Евреите. Имено, Масада е пустинско плато што на околу 400 метри се извишува над западниот брег на морето од каде тешко може да се забележи. До висината на платото се стасува за неколку минути со современата жичница, а само најхрабрите се искачуваат или слегуваат (како што направивме ние) по „змискиот пат“, што стрмо се спушта од големата височина.

Пишува: СЛАВЕ КАТИН